

Bilag 2.

Spørgsmål:

„I det af ministeren ved skrivelse af 2. april fremsendte notat om ændring af reglerne vedrørende spirituskørsel (udvalgets bilag 40) s. 2 fremgår det, at et meget stort antal personer venter på afsoning af hæftes Straf idømt på grund af spirituskørsel. Under forudsætning af, at der indføres et reaktionssystem, hvorved et større antal af sagerne afsluttes med bøde, ønskes det oplyst, hvordan man kan indføre en praksis, sådan at de, der ved det nye reaktionssystem ikrafttræden allerede er idømt frihedsstraf, men som efter det nye reaktionssystem ville have fået bøde, kan få mulighed for at få frihedsstraffen omdannet til en bøde. (Ved en særlig benådningspraksis eller på anden måde)“.

Justitsministerens svar:

Det er fra fængselsdirektoratet oplyst, at man med hensyn til spiritusbilister allerede har en benådningspraksis omfattende ældre og svagelige personer samt personer, der er kommet alvorligt til skade i forbindelse med deres spirituskørsel. Man meddeler de pågældende, at man vil indstille dem til benådning, såfremt de inden en fastsat frist indbetaler en angivet bøde. Ved fastsættelsen af dette beløb tager man i øvrigt i overensstemmelse med de retningslinier, som har fundet udtryk i straffelovrådets betænkning om spirituspåvirkede motorførere s. 71, udgangspunkt i de pågældendes månedsindtægt.

Gennemføres der nu et system, hvorefter et afgørende moment ved afgørelsen af, om reaktionen skal være frihedsstraf eller en bøde, bliver, om alkoholkoncentrationen har været over eller under 1,20 ‰, bør der samtidig ved hjælp af benådning gennemføres en ændring af de hæftesstraffe, der er idømt, men ikke afsonet, inden den ny ordning træder i kraft, og som under den ny ordning ville have medført bødestraf. Det er naturligvis i den forbindelse afgørende, at kriterierne for den fremtidige afgørelse af, om bøde eller frihedsstraf skal anvendes, bliver

så skarpe, at man med tilstrækkelig sikkerhed kan bedømme, hvilken kategori den pågældende ville have henhørt under.

Der opstår herved navnlig 2 problemer. For det første er det under et nyt reaktionssystem forudsat, at der også ved lavere promiller kan blive tale om anvendelse af frihedsstraf, hvis føreren har voldt konkret fare, jfr. straffelovrådets betænkning s. 70. En vurdering af, om en konkret sag ville have givet anledning til, at denne undtagelsesregel var blevet bragt til anvendelse, er mindre egnet til administrativ afgørelse. Det er derfor justitsministeriets indstilling, at man ud fra det synspunkt, at bødereaktionen vil blive den helt dominerende reaktionsform ved disse lavere promillegrader, skal se bort fra den mulighed, der ville have været for, at undtagelsesreglen var blevet bragt i anvendelse. Justitsministeriet vil således finde det rimeligt, at der sker benådning i alle de pådømte sager, hvor promillen har været under 1,20.

Det andet problem, der opstår, knytter sig til det forhold, at promillen på 1,20 eventuelt kan fremkomme ved tilbageberegning, nemlig i de tilfælde, hvor man kan gå ud fra, at promillen under kørslen har været højere end den efter kørslen faktisk målte promille, jfr. straffelovrådets betænkning s. 66. Det bliver nødvendigt i disse benådningssager at indhente ny erklæring fra retslægerådet, hvorved det klargøres, om det med fornøden sikkerhed kan antages, at promillen har været over 1,20 på kørselstidspunktet, eller om dette ikke har været tilfældet.

Man er opmærksom på det administrative besvær, der vil være forbundet med en sådan sagsbehandling, men finder dog, at denne komplikation er af relativ beskeden omfang sammenholdt med de fordele, der vil ligge i, at fængselsvæsenet lettes for de vanskeligheder, der som nævnt i det tidligere oversendte notat om ændring af reglerne vedrørende spirituskørsel for øjeblikket er forbundet med at få afsoningerne gennemført.